

Čís. 13494.

Ustanovení § 527, druhý odstavec, c. ř. s. nelze ani obdobně užítí na usnesení odvolacího soudu; pro ně platí jen předpis § 519 c. ř. s.

Usnesení odvolacího soudu, třebaže nebyla odporovatelná podle § 519 c. ř. s., mohou býti napadána napotomním dovoláním, zavdala-li příčinu ke vzniku některého z dovolacích důvodů § 503 c. ř. s., zejména, rozřešil-li odvolací soud sám neodporovatelným zrušovacím usnesením podstatnou otázku sporu.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1934, R II 174/34.)

Procesní soud první stolice zamítl žalobu. Odvolací soud zrušil rozsudek prvního soudu a vrátil mu věc, by ji znovu projednal a rozhodl. Rekurs žalovaných odvolací soud odmítl.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení odvolacího soudu.

Důvody:

Rekurent míní, že mu přísluší právo k rekursu proti usnesení odvolacího soudu ze dne 20. prosince 1933, ač nejde o žádný z případů § 519 c. ř. s., a odůvodňuje to tím, že usnesení to není zrušovacím, nýbrž v pravdě změňujícím usnesením potud, že odvolací soud rozřešil sám nejzávažnější námitku žalované strany o porovnané věci, a to v neprospěch její, čímž odpadlo opětne jednání o této námitce před prvním soudem, z čehož prý podle obdoby § 527 c. ř. s. plyne, že rekurs jest proti takovému zrušovacímu usnesení přípustný, i když mu nebyla vyhražena právní moc. Než § 527 c. ř. s. nelze ani obdobně užítí na usnesení odvolacího soudu, pro něž platí jen předpis § 519 c. ř. s. Avšak rekurentu se neděje újma nepřipuštěním rekursu, neboť třebaže jsou usnesení odvolacího soudu za odvolání odporovatelná jen za přesných předpokladů § 519 c. ř. s., není tím řečeno, že jiná usnesení nemohou býti napadána napotomním dovoláním, zavdala-li příčinu ke vzniku některého z dovolacích důvodů § 503 c. ř. s., zejména, rozřešil-li odvolací soud neodporovatelným zrušovacím usnesením podstatnou otázku sporu sám, ano takové usnesení jest součástí napotomního rozsudku odvolacího soudu.

Čís. 13495.

I za platnosti rozlukového zákona ze dne 22. května 1919 čís. 320 sb. z. a n., lze po smrti jednoho manžela neb obou manželů vyšetřovati neplatnost manželství z úřadu jen za podmínek dvorského dekretu ze dne 27. června 1837 čís. 208 sb. z. s.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1934, Rv II 630/32.)

Rozsudkem ze dne 13. prosince 1931 vyslovil procesní soud první stolice neplatnost manželství Adolfa a Františky K-ových. Řízení bylo zahájeno z úřadu. Dne 6. září 1930 Adolf K. zemřel. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud vyhověl dovolání Františky K-ové a zrušil rozsudky obou nižších soudů a zastavil řízení.

Důvody:

Podle § 28 zákona ze dne 22. května 1919 čís. 320 sb. z. a n. je z úřední povinnosti vyšetřiti neplatnost manželství, jsou-li mu v cestě překážky §§ 56, 62, 65, 68 obč. zák. a § 8 (§ 12 odst. 2) tohoto zákona. Ve všech ostatních případech jest vyčkati žádosti těch, kdož byli ve svých právech zkráceni uzavřením neplatného manželství. Ustanovení § 28 odpovídá ustanovení § 94 obč. zák., který ovšem jest pokládati za zrušený podle druhého odstavce § 31 zák. čís. 320/19, podle něhož se zrušují všechny dosavadní předpisy o věcech upravených tímto zákonem. Avšak v zákoně čís. 320/19 a zejména v jeho § 28 stejně jako ve zrušeném § 94 obč. zák. není zmínky o tom, zda a kdy má nastati úřední vyšetřování neplatnosti manželství i v případě, že jeden manžel nebo oba manželé již zemřeli. Není tedy v novém zákoně manželském předpisu upravujícího tento případ a jest proto pokládati za nezrušený a tudíž dosud platný dvorský dekret ze dne 27. června 1837 čís. 208 sb. z. s. (dekret dvorské kanceláře z 13. července 1837 sb. z. pol. [Kropatschek-Pichl] III. sv. čís. 123), podle něhož po smrti jednoho manžela nebo manželů obou může býti vyšetřování neplatnosti prováděno z moci úřední jen, je-li žádáno o vyšetření a o rozhodnutí zájemci k tomu oprávněnými k uplatnění nároků soukromoprávních, nebo žádá-li o to trestní soudce za účelem svého úředního jednání, nebo úřad správní v zájmu státní správy. Podle soudního šetření manžel Adolf M., horník v R., který dne 28. května 1927 byl oddán v K. s Františkou K-ovou, zemřel dne 6. září 1930. Okresní úřad v F. sdělil soudu první stolice na výzvu nařízenou nejvyšším soudem, že zájem státní správy nevyžaduje, by manželství, o které jde, bylo prohlášeno za neplatné. Poněvadž však nebylo žádáno o vyšetření a rozhodnutí zájemci k tomu zákonně oprávněnými k uplatnění soukromoprávních nároků, ani trestním soudcem, a úřad správní, který sice původně učinil návrh na řízení, dodatečně prohlásil, že zájem státní správy nevyžaduje, by manželství bylo prohlášeno za neplatné, není důvodu k dalšímu provádění řízení a k rozhodnutí o neplatnosti manželství. Proto bylo k dovolání zrušiti rozsudky obou nižších soudů a zastaviti řízení.

Čís. 13496.

Přípustnost pořadu práva pro nárok pojištěnce proti Okresní nemocenské pojišťovně na náhradu škody, ježto se zdravotní stav pojištěncův zhoršil tím, že nebyl uznán nemocným.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1934, R II 189/34.)

Žalobce domáhal se na žalované okresní nemocenské pojišťovně v P. náhrady škody, ježto prý mu odepřela uznati ho za nemocného, pročež musel nadále setrvať v práci, čímž prý se jeho zdravotní stav